

RAMON CASTELLTORT, EL POETA MÍSTIC D'IGUALADA

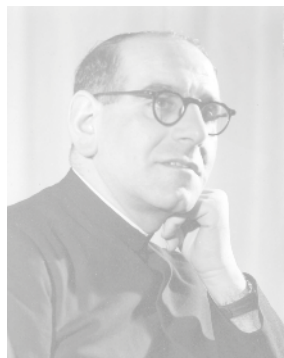
FRANCESC ROSSELL FARRÉ

El P. Ramon M. Castelltort Miralda va néixer el 8 de setembre de 1915 a Igualada i va morir, de manera prematura, el 10 de gener de 1966, a Barcelona. L'entorn familiar va propiciar que estudiés als Escolapis de la seva ciutat natal i que ingressés a l'orde escolapi de Sant Josep de Calassanç. Noviciat a Moià i estudis superiors i carrera sacerdotal a Irache (Navarra) i Albelda de Iregua (Logronyo). Als anys trenta, escriu els primers poemes i guanya premis literaris als Jocs Florals d'Alzira i de Gandia. Va ser ordenat sacerdot el 1938, en plena guerra, i va fer classes de literatura, religió, llatí i filosofia a Estella (Navarra), Barcelona i Terrassa, a més d'exercir càrrecs de relleu a les Escoles Pies tant a Espanya com a l'estranger.

Des de jove va buscar el seu «jo» líric. Amb la lírica, l'ésser humà s'identifica amb la naturalesa, l'univers i els déus. Hom ha dit que la lírica és el gènere de l'èxtasi per excel·lència. El seu primer llibre, *Mi soledad sonora* —un títol amb clares reminiscències a Joan de la Creu i Juan Ramón

Jiménez— recull els seus poemes d'adolescència i primera joventut: «*Mi soledad se ha vuelto en mi sonora / y a todo lo de dentro me encadena*». El seu testimoni de sacerdot i d'escolapi traspua al llarg de la seva poesia que, si no és mística, és profundament religiosa i ve revelada de l'evangeli i del seu amor a l'Absolut.

Va escriure *Navidad* (1943), *Breviario Espiritual* (1944), *Arpa en éxtasis* (1945), *Padre nuestro que estás en los cielos* (1946), *Voz sin alas* (1946), *Sencillamente...* (1947), *Ecos y perfiles* (diversos entre 1948 i 1951), *Poema del ciego que vió a Cristo* (1949), *Letanía en voz baja* (1949), *Antología* (1950), *Por el triunfo del amor* (1951), entre d'altres. També va ser autor dramàtic: *En la frontera de las sombras* (1948), *José de Calasanz* (1949, guardonada amb el premi Piquer de la Real Academia Española de la Lengua) i *La farsa transfigurada* (1962, premi Ramiro de Maeztu). El seu assaig *La poesía lírica española del siglo XX* (1957) va tenir una forta importància en les vocacions de crítics o literats alumnes seus com ara Pere Gimferrer i Francisco Rico.

Castelltort va traduir del francès i de l'italià i va anotar i prologar diversos autors, entre els quals dos altres grans poetes religiosos: Luis de León i Francesc d'Assís. El desembre de 1962 va ser nomenat membre d'honor de l'Acadèmia internacional de ciències, lletres i arts *Artis Templum* de Roma. El poeta igualadí va participar també en moltes conferències i va formar part de diversos jurats que van donar a conèixer importants poetes catalans del segle XX. Entre els seus alumnes destaquen Josep M. Espinàs i Ramon Folch i Camarasa.

Després de la seva mort, Igualada li va dedicar una escola, el CEIP Ramon Castelltort. Malgrat això, i malgrat el fet que el seu germà Aleix i la seva cunyada Rosa Tarrida van vetllar per reunir el màxim de poemes seus (molts d'ells familiars i escrits en català), la ciutat encara li deu l'edició de l'obra comentada i una biografia com la que ja tenen Joan Llacuna, Emili Vallès o Josep Romeu. Potser així esbrinaríem el seu exili interior com a poeta en català i com va fer costat als qui, des d'un vessant cristià i català, van contribuir, d'una

manera pacífica, a no perdre les senyes d'identitat catalana durant el franquisme. El centenari del seu naixement i el cinquantenari de la seva mort podria ser un bon moment per recordar-lo.

FRANCESC ROSSELL FARRÉ (Guimerà, l'Urgell, 1962). És tècnic teatral. Ha format part de l'equip directiu de la Fira de Teatre al Carrer de Tàrraga i dels equips executius del programa d'Animació de Carrer de l'EXPO'92 a Sevilla i de la Mostra de teatre d'Igualada. Ha estat director del Teatre Municipal de Girona. Actualment és cap de sala del Teatre Municipal L'Ateneu d'Igualada. He publicat els poemaris *Amb la pluja al cor* (1992) i *Estima'm a Donostia* (1997). És fundador de la *Revista d'Igualada*.